Leidinggeven als danser

Jong en ambitieus was Wim den Blanken toen hij besloot om in de voetsporen van zijn opa te treden. Die was hoofd personeelszaken bij het grootste bauxietbedrijf van Suriname. Na de Academie Mens en Arbeid werkte Den Blanken twintig jaar als manager bij re-integratiebedrijven. Uiteindelijk vond hij in 2010 zijn droombaan: hij werd directeur van Vrijebasisschool De Kleine Johannes in Deventer. 'Hier zit ik voor 100% op mijn plek en dat is voor het eerst'.

Tijdens een leergang over procesmanagement gingen er een heleboel lampjes bij mij branden. Ik was dan wel ervaren als manager maar geen goede leider. Een goede leider moet met respect confrontaties aangaan, mannen als Hiddink en Mourinho kunnen dat. Volgens mij hebben mensen dat markante van nature in zich, je ziet dat bij kleuters al. Stapt er een in een kistje en zegt: 'Kom, we gaan vliegen'. De anderen stappen erbij en reken maar, dan wordt er gevlogen. Ik kwam erachter dat ik anders in elkaar zit.

Zielsniveau

Wilde ik als leidinggevende verder komen dan moest ik daar iets mee doen. Hoe leer je confronteren? Door de confrontatie met jezelf aan te gaan. Ik ben begonnen met de opleiding docent beeldende kunst en vormgeving. Heerlijk was dat, ik sprak een heel ander gebied in mezelf aan, scheppend en met mijn handen bezig, veel meer het intuïtieve op zielsniveau. Dat hielp mij enorm om uit bestaande patronen te stappen en anders tegen zaken aan te kijken. Ik leerde dat het mijn kwaliteit is om mensen mee te nemen in mijn enthousiasme. Niet confronterend, maar als een danser die met zachte maar zekere drang zijn partner leidt. Dat beeld van die danser maakte mij veel duidelijk en zorgde ervoor dat ik op mijn eigen manier naar leiderschap ging kijken.'

Bevlogen

'Als manager was ik ondernemend en zeker niet vies van status en commercie. Toen ik in de gaten kreeg dat ik weer hetzelfde trucje ging doen, besloot ik dat het roer om moest. Eerst ging de zoektocht alle kanten op, van bestuurder tot het opzetten van commerciële kunstbemiddeling. Het meeste plezier beleefde ik als vrijwillig lid in de Raad van toezicht van vrije scholen. In die RvT werd ik door veel onderwerpen getriggerd en de scholen raakten iets in me omdat daar veel mensen op een bevlogen manier werken aan de basis van kinderen. Die zingeving miste ik in mijn werk als manager. Het roer ging toen echt om en ik solliciteerde als directeur op een vrije basisschool.

Dat was in het begin wel even wennen, een mijnheer in pak zonder onderwijsachtergrond aan het roer van een Vrijeschool... Door veel in klassen te kijken en met docenten te praten heb ik geleerd om te begrijpen hoe het onderwijs werkt.

Als directeur wil ik de visie en missie van mijn school zijn. Ik ben nu als die danser: de man die oprecht in verbinding met anderen, krachtig de weg wijst.'

Tekst JESSICA HEGGERS | Beeld LISELOTTE KOLTHOF

Naam:
Wim den Blanken
Was:
manager re-integratiebedrijf
Is:
directeur Vrijebasisschool
de Kleine Johannes

‘Dat was wel even wennen, een mijnheer in pak aan het roer van een Vrijeschool’